

Tết ta là Tết của chúng ta.... có nghĩa là Tết không đứng ngoài ngoá coi ai đủ đầy hơn ai, cũng không cảm thước đo đời người.

Tết ta là Tết của chúng ta, nghĩa là Tết không đòi hỏi ai phải trở thành một phiên bản “coi cho được” của người khác. Tết không hỏi lương tháng bao nhiêu, chưa vợ hay đã chồng, có mua được nhà hay mới đổi xe. Tết không đứng chực sẵn ngoài hiên để cân đo, đong đếm từng bước chân người trở về quê cha đất mẹ. Tết ta trước hết là một khoảng nghỉ ngơi sau những ngày bôn ba thiệt xa!

Người xa xứ về mang theo nguyên năm bươn chải - có người thành công, có người chỉ vừa đủ sống, có người còn đang loay hoay chưa biết mình đứng chỗ nào trong đời. Nhưng Tết trải một cái chiếu rộng đặt ai về cũng có chỗ ngồi, cũng có ca trà đường, cũng có mâm cơm giản đơn mà ấm áp tình thân. Tết ta là Tết của chúng ta, nghĩa là được quyền là mình, trọn vẹn, không chỉnh sửa.

Có những người sợ Tết, sợ mấy câu hỏi vô tình không ra làm sao, sợ ánh nhìn ái ngại, sợ sự so sánh chua chát của bà con xóm giềng. Song Tết thiết ra không phải mấy câu đó, Tết không nằm trong lời bàn tán ra vô của người ngoài. Tết nằm trong cái cách má gấp cho mình miếng cá kho : “Ăn đi con, năm rồi cực quá hén.” Tết nằm trong tiếng ba ho gần giọng nhẹ nhàng ngoài sân, trong cái tướng ông bà ngồi chờ đủ mặt con cháu rồi mới ăn cơm. Tết nằm trong mùi nhang quện vô mùi bánh tét đang sôi bùng bực trước nhà đêm 29~30, là mùi dễ chịu của đám bông Vạn Thọ tươi roi rói má mới mua dưới ghe đem lên nhà hồi ban sáng.

Tết ta không so sánh!
Tết ta không phán xét!
Tết ta không xếp hạng ai hơn ai!
Tết ta chỉ là “Con về được là mừng rồi.”

Và trong cái “về” đó thì không chỉ là về mặt địa lý, mà là về với chính mình... cái mình đã bị mài mòn suốt năm bởi bon chen, bởi phải chứng minh, bởi phải mạnh mẽ hoài. Tết ta là Tết của chúng ta, nghĩa là mỗi người được mang về một đời sống khác nhau nhưng đều được nghênh đón bằng cùng một ngọn đèn trước hẻm.

Không cần giống nhau để sum vầy, không cần hoàn hảo để được yêu thương. Còn quay về, còn ngồi lại, còn ăn chung một bữa cơm là Tết ta đã đủ đầy tự thân theo cách của nó rồi.

Đó là điều đẹp nhất của Tết ta ngày trước, không phải hơn lên mà là đừng "mất mình" khi bước sang năm mới...

Nhớ ghen,
"TẾT TA LÀ TẾT CỦA CHÚNG TA"